

Мајка Верица Радска 18 година у црнини

Бронзану спомен-плочу посвећену свим српским мајкама, на зиду Дома Војске Србије, открио је председник Томислав Николић

За неколико дана навршиће се пуних 18 година како је Београђанка Верица Радска остала без сина, који је као припадник МУП-а 1999. године погинуо на Косову, током НАТО агресије на СРЈ. Верица још није скинула црнину, као и ни многе од 30 мајки погинулих војника које су јуче испред Дома Војске Србије присуствовале свечаном откривању спомен-обележја, посвећеног свим српским мајкама и названом по њима.

Бронзану плочу која је постављена на спољном зиду културно заштићеног здања у престоничкој Улици браће Југовића открио је Томислав Николић, председник Србије, и подсетио да су на јучерашњи дан пале прве бомбе на једну суверену државу.

– Морао сам недавно, у Савету безбедности УН, да их оптужим како се њихово дивљаштво над нашим наро-

Председник Србије поручио да се никада нећемо довољно захвалити и одужити храбрим, одважним женама које су писале историју Србије онако како само мајка уме

дом као бумеранг вратило деци целог света. Обогатили су цео свет осиромашеним уранијумом, зато што вода, ваздух и подземни токови не знају за границе. Мислећи да уништавају друге, уништавали су заправо и себе, своју децу, свачију будућност – истакао је Николић.

Како је навео, спомен-плоча на Дому Војске треба да буде симбол за-

хвалности мајкама, које су хиљадама година рађале државнике и јунаке, али и онима чија деца, коју су рађале док су на Србију 1999. године падале прве бомбе, данас славе пунолетство. Председник Србије је поручио да се никада нећемо довољно захвалити и одужити храбрим, одважним женама које су писале историју Србије онако како само мајка уме, додајући да је мајка светиња.

Стевица С. Карапанџин, директор Медија центра „Одбрана“, који је са Кабинетом председника Србије организовао догађај, истакао је да овим обележјем одају почаст свим мајкама које су кроз целокупну историју понеле величанствену жртву стрпљиво испраћајући синове и кћери у бој, али и свим женама које данас раме уз раме са мушкарцима ревносно служе Војсци Србије.

– Без обзира што се на први поглед чини да војници у рату за одбрану отаџбине подносе највећу жртву, својом мученичком смрћу, ништа мање страдање не трпе ни мајке које су те јунаке родиле – нагласио је Карапанџин.

Међу 30 мајки које су јуче представљале неке сведоке таквог страдања била је и Весна Смиљковић, са Палилуле. Деветнаестогодишњег сина Дејана изгубила је 1992. године док је служио војску на аеродрому Дубраве у Тузли.

– Много ми значи ова спомен-плоча и што се неко сетио нас и наше деце. Сећање је оно што је важно и трајно, оно не умире – истакла је Весна Смиљковић.

Д. Ј. С.

Бдијући над колевкама бделе су над судбином народа

„Српским мајкама – бдијући над колевкама бделе сте над судбином народа“, натпис је који краси бронзану спомен-плочу, аутора Мирка Мркића Острошког. Рељеф је симболично направљен у облику крста.

У централном делу приказана је симболична Мајка српских ратника која је, према речима аутора, урађена по лику Соке Лолић, мајке погинулог подофицира у Првом светском рату. Око ње су ликови мајке Светог Саве – преподобне Анастасије, кнегиње Милице – преподобне Евгеније, Мати Ангелине Бранковић, Макрене Спасојевић, Милунке Савић и Дијане Будисављевић. У доњем делу приказане су фигуре Мајке са Козаре, рађене према фотографији Жоржа Скригина, режисера, сценаристе и фотографа, као и Мајке са Космета, која је изливена према фотографији Миољуба Милета Јелесијевића, некадашњег фото-репортера Политике „ТВ ревије“. Дародавац одлива у бронзи је Момчило Мома Тодоровић са породицом.